

BUTLLETI DEL SINDICATO DE MÉDICOS DE CATALUÑA

GENER DE 1925

ANY VI — NUM. 53

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

EL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint als associats i llurs famílies amb institucions de Previsió i Cooperació.

Les tres primeres fites de l'any

Cap d'any — Any nou

La classe mèdica catalana comença l'any amb bon peu.

La unió entre companys, entre germans de classe, és un fet. Queden només al marge, qualques triomfadors molt pocs, que, anant bé amb llur isolament, temen fer-se amb companyia; però com la classe mèdica cerca avui amb acurada atenció els seus pastors entre la gent de solvència moral reconeguda, tard o d'hora, es trobaran vinculats dintre la direcció del cós mèdic i, amarats en l'entusiasme avui entre nosaltres regnant, guaitaran embadalits com anem prenent punts d'apoi i resistència per a defensar la nostra honorabilitat, nostre present i la inseguretat del nostre pervindre sempre boirós.

Estan fora del nostre cercle i per a ells totalment clos, els mals companys, que confonen l'exercici de nostra carrera, amb la professió dels reventadors de pisos i atracadors de carreteres. Fa un any que, aglutinats per l'odi desvetllat en ells, al veure l'acció depuradora nostra, vare i investir-nos amb tal força i energia que per un instant trontollàrem; mes l'acusació principal, l'ànima formidable per ells esgrimida, la d'ésser el Sindicat un partit polític més o menys dissimulat, va quedar prestament destruïda. Els nostres anhels estan per sobre dels partits polítics, de tot lo que puga ésser de discussió entre homes, sentim, sí, el baf de la terra que trepitgem, però ell sols ens dóna, com a classe, braó en el fer, altesa de mires en el pensar.

A l'endinsar-nos en l'any que comença un nom brolla de tots els nostres llavis: el Casal del Metge, fins ara un ideal, aviat un fet realitzat.

Carnestoltes — Les disfresses

Sense esperar la deguda data, han fet irrupció pels camps mèdics unes quantes disfresses. La disfressa adoptada és molt especial i característica; és, adoptant l'expressió ingeniosa del gran poeta xinès en Li-Tai-Pe, la de bandera.

El sagrat emblema de la pàtria ha servit per a cobrir el seu cos migrat o ple de ratlles de diferents colors. De lluny fan patxoca.

Els savis han abandonat llurs clíniques i laboratoris i han sortit al balcó, atrets per el rebombori dels cascabells, i, al veure l'insòlit de l'aparició, han protestat airadament. No s'ha vist que cap muscle de la seva cara fes la més mínima contracció. Porten carota.

Dimecres de cendra — Memento

Quan sia l'hora, debem destinar uns moments de recolliment per a pensar si en el moviment ascensional que avui imprimim a la classe nostra, no oblidem massa el caire científic de nostra professió.